

така: бъдете свободни и винаги готови да смените дома си, щом ста не необходимо. Вие нямате нужда от друго, освен от храна и дрехи. Ако някой от вас огладнее, нека си намери храна с лъка и стрелите си, или да извади от жилите на коня си: да напълни с кръв червото на някоя свца и да го опече под седлото на коня. Това е най-силната храна. Който намери по пътя парче плат или кожа, нека я прибере. Когато има време, ще кърпи дрехата си. Така тя ще трае дорде е живи..."

Българите слушаха поразени. Вярвайки в мощта на Тангра, людете на Телец и Омортаг бяха сложили основите на нова, крепка държава между Бялото, Синьото и ^{Черното} Понтийското море. С такива сурови закони някога и Крум бе закрепил и разширил това младо царство. Велик завоевател може да бъде само този, който живее просто и близо до природата. Затова изнежените ромейци загубиха Константиновград. Затова сега и латините, дошли като сурови и смели рицари от Запад свикнаха с разкоша и охолствата край Босфора и престанаха да бъдат добри бранници.

- А тия железни топки, с които тъй грозно поразихте врага, как ги правите? - попита Петър с горещо любопитство.

- Научихме това от китайците - отвърна пленникът. - Те умеят да си служат с гърмящата смърт.

- За добрия ти разказ, аз ти дарявам свободата... Върви си с мир при твоите... - каза Исан Асен и даде знак да снемат окочените му.

Азиатецът почна да диша бързо и неравно. Дрейните му очички диво засвяткаха. Широкото му жълто лице стана пепеливо. Той отново падна на колене пред самодържеца, простре ръце нагоре, поклони се като към божество.

- Както слънцето изпраща лъчите си по всички посоки, тъй и славата ти нека се разнася по всички земи, славний господарю. Ала Чагадра-хан не може да се върне при хората си... Пленникът